Pe curând, eu însumi

On Aprilie 14, 2009

Regândește-ți orientarea către propriul tău eu, ca să poți cultiva cu succes relații reciproc avantajoase.

Ieri, am găsit pe net această scurtă povestioară:

"A fost odată un bărbat care și-a pierdut toporul; bănuielile se îndreptau spre un vecin. El îl urmări pe vecin - evident, acesta era făptașul. Expresia chipului, felul în care vorbea, comportamentul... totul în el îi trăda vinovăția !

La scurtă vreme, prin grădină, bărbatul și-a găsit toporul. A doua zi, îl văzu din nou pe vecin; de această dată nimic din comportamentul său nu sugera că ar fi putut înfăptui așa ceva."

Leadership: Poți să maximizezi manifestarea unei sensibilități față de percepția minții tale conștiente, simultan cu capacitatea de a face din viziunea ta o realitate alternativă?

Ai o problemă de depășit? Tu ești acea problemă? Înțelepciunea ne învață să punem răul înaintea binelui. De ce oare, atunci când ne pierdem răbdarea și simțul perspectivei dăm vina cineva pe care nu-l cunoaștem foarte bine, plecând de la presupunerea că este "rău și negativ"? E o dovadă de înțelepciune și de maturitate în gândire? Sau este o dovadă de ineficiență/superficialitate în gândire?

Pentru a concura cu succes la proba de relaționare și de câștigare a încrederii oamenilor, mai întâi trebuie să-ți optimizezi modul de gândire și să-ți diferențiezi emoțiile și sentimentele care te împing să mergi prea departe cu presupunerile și bănuielile. Există o doză de adevăr în orice judecată, oricât de dreaptă sau nedreaptă ar fi ea. Însă nu vei putea să obții un progres remarcabil pe plan personal și profesional dacă folosești o abordare (depărtată de realitatea obiectivă) atunci când nu este cazul.

Așa cum orice investiție trebuie să își păstreze o anumită marjă de eroare, tot așa simțul tău de analiză și de înțelegere a problemelor trebuie să-și păstreze echilibrul (să nu fie nici prea-prea, nici foarte-foarte, adică nici prea drept, nici prea nedrept). Iar în privința oamenilor trebuie să fie "reparabil", adică să poți interveni asupra lui înainte a se produce complicații, sau înainte de a fi prea târziu.

Leadership: Te diferențiezi de ceilalți oameni printr-un model de tipul: situație-inițială / transformare-situație-finală, prin dobândirea unei viziuni care conține imaginea unei alte laturi ale personalității tale?

Vecinul nostru nu era făptașul, dar putea fi prietenul nostru. O astfel de observație este importantă deoarece înseamnă că ți-ai concentrat gândirea în direcția cea bună, înseamnă că atitudinea ta nu te-a tras în jos ca pe o piatră de moară. Înseamnă că nu te-ai trădat pe tine însuți, înseamnă că nu ți-ai trădat judecata sănătoasă. Atunci când judeci greșit pe cineva, de fapt îți exteriorizezi mediocritatea și lipsurile proprii.

Pentru ca leadershipul tău să meargă bine, oferă-ți ție însuți ceva unic și inestimabil: viziunea și vizibilitatea. Trebuie să vezi frumusețea tabloului de ansamblu. Fiecare analiză, fiecare perspectivă pe care o adopți adaugă tabloului de ansamblu câteva detalii

suplimentare, construind astfel o imagine complexă și nuanțată.

Abilitatea de a vedea lucrurile în ansamblu fără să ții cont de realitatea existentă seamănă cu încercarea de a vinde soluția la o anumită problemă, dar fără să ai suficiente dovezi pentru a-ți convinge colegii că există o problemă de depășit. Nevoia de a-ți vinde ideea de rezolvare a problemei începe aici și acum, cu tine. Sau, mai pe șleau, prima problemă pe care o ai de depășit ești chiar tu.

A dobândi o viziune care conține imaginea unei alte laturi ale personalității tale, înseamnă să vezi o situație din punctul de vedere a ceea ce nu este condamnabil în sine, maximizându-ți potențialul de a observa și a câștiga o altă perspectivă pentru a vedea că lucrurile nu sunt mereu cum apar.

Pe curând, eu însumi semnifică regresul pe care îl înregistrezi ori de câte ori pierzi contactul cu realitatea, cu adevăratul tău eu și cu cei din jurul tău - atunci nu mai ești tu cu adevărat, ci mai curând este acea mică parte din raționamentul tău, folosită cu puțină iscusință, care necesită schimbare.

De ce depinde abilitatea ta de a rezolva o problemă? Ai la dispoziție mai multe opțiuni de rezervă pentru a asigura calitatea rezultatelor? Care crezi că sunt trăsăturile pe care le identifică oamenii la tine atunci când trebuie să rezolvi o problemă? Ești în stare să te concentrezi asupra propriei tale persoane înainte de a conecta la ceilalți? Integritatea și convingerile personale fac credibil leadershipul tău?

Concluzie: În orice împrejurare un lider trebuie să fie el însuși, nu poate să copieze pe alții și nu poate să aplice metodele altora, căci circumstanțele nu sunt identice. În relațiile interumane, în situații critice nu este suficient să găsești și să nominalizezi un vinovat sau mai mulți vinovați, ci pornind de la prezumția de nevinovăție să analizezi cu mult discernământ și obiectivitate situația, cauzele, și să găsești punctele slabe ale leadershipului tău, și poate chiar ale tale personale.

Deci, regândește-ți orientarea către propriul tău eu ca să poți cultiva cu succes relații reciproc avantajoase.

Source: https://neculaifantanaru.com/pe-curand-eu-insumi.html